

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli den 12 Febr. 1877, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående ändring i 37 § af Kongl. Förordningen den 23 Maj 1862 om kommunalstyrelse i Stockholm.

Ifrågavarande nådiga proposition, som afgifvits den 30 November 1876, är af följande lydelse:

»Uti nådiga Helsovårdsstadgan för riket den 25 September 1874 är bestämdt, att hvad deruti finnes föreskrifvet om helsovårdsnämnd, dess bildande och verksamhet tills vidare icke skall gälla för Stockholm, utan att derstädes skall i dessa hänseenden, intill dess annorlunda varder förordnad, förfaras på sätt hittills varit stadgadt.

Då likväl denna föreskrift funnits medföra den olägenhet, att af de i Helsovårdstadgan meddelade bestämmelser åtskilliga, hvilka voro af vikt och betydelse för helsovården och dess ändamålsenliga ordnande, saknade tillämplighet å hufvudstaden, har Öfverståthållare-embetet ansett angeläget att nämnda stadga utan ofvan omförmälda inskränkning blefve för hufvudstaden gällande, hvadan Öfverståthållare-embetet, efter att hafva inhemtat stadens Sundhetsnämnds och Stadsfullmäktiges yttranden, med desamma och egen underdånig framställning i ämnet under den 4 April innevarande år till Kongl. Maj:t inkommit.

Stadsfullmäktige hafva härvid hufvudsakligen anfört, hurusom det låge för öppen dag, att ju större ett samhälle vore, desto viktigare vore det ock att de förhållanden noga öfvervakades, som hade inflytande på den allmänna helsovården inom samhället, hvarföre ock hufvudstadens

Bih. till Riksd. Prot. 1877. 7 Saml. 4 Häft.

myndigheter borde vara angelägna derom, att den enhet och kraft vid handhafvandet af vården om dithörande angelägenheter, som Kongl. Maj:t i Helsovårdsstadgan för riket afsett att vinna genom införande af en Helsovårdsnämnd i städerna, komme Stockholm till godo, samt att Stadsfullmäktige på grund häraf och då anledningen, hvarföre stadgan icke jemväl uti nyssnämnda hänseende genast förklarats tillämplig på hufvudstaden, torde vara att söka i det formella hinder, att sådant skulle strida mot de bestämmelser angående hufvudstaden, som förekomme i dess kommunalförordning, ansåge detta hinder böra så snart som möjligt undanröjas; anhållande Stadsfullmäktige, med erinran att enligt Helsovårdsstadgan tiden för Helsovårdsnämnds uppdrag syntes böra räknas efter kalenderår, att framställning måtte hos Kongl. Maj:t göras derom, att Helsovårdsstadgan blefve i sin helhet gällande för Stockholm.

För egen del har Öfverståhållare-embetet nu hemställt, att Helsovårdsstadgan för riket måtte af Kongl. Maj:t förklaras skola blifva i sin helhet för hufvudstaden gällande, samt att för sådant ändamål dels de i 37 § af nådiga Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm förekommande orden »Sundhetsnämnd, som handlägger alla frågor rörande allmänna helsotillståndet och sjukvården. I denna nämnd äro åtta ledamöter», dels ock nådiga Instruktionsen för Stockholms stads Sundhetsnämnd af den 4 Mars 1864 måtte upphävas.

Enär det hinder, som § 37 i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 Maj 1862 innebär emot tillämpning i allo inom hufvudstaden af Helsovårdsstadgan den 25 September 1874, synes böra undanröjas, och i följd deraf hvad i nämnda § finnes stadgadt om Sundhetsnämnd böra uteslutas, vill Kongl. Maj:t härmed i nåder föreslå Riksdagen, att till efterrättelse från och med 1878 års ingång antaga följande förändrade lydelse för § 37 i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 Maj 1862:

De i föregående § omförmälda nämnder äro:

Drätselnämnd, som förvaltar stadens drätselväsende, hvartill jemväl skall räknas de frågor, som röra inqvartering, brandvakts- och båtsmanshåll, stadens militär-kompanis underhållande, gatuläggning, lyshållning och vattenledning. Denna nämnd består af tjugufyra ledamöter, hvilka samfaldt handlägga frågor af större och allmännare vikt, men utöfva sin verksamhet i öfrigt å afdelningar, hvilka ordnas efter göromålens olika beskaffenhet och uti instruktionsen för nämnden bestämmas; och

Fattigvårdsnämnd, som besörjer den allmänna fattigvården, jemte den dermed förenade tillsynen öfver sedlighet och ordning, samt utgör en gemensam öfverstyrelse för de allmänna arbetshusen och för de inom

församlingarna inrättade fattig- och försörjningsanstalter. Ledamöternas antal i denna nämnd är sexton. OrdnanDET af stadens territorialförsamlingars särskilda fattigvård bestämmes af Stadsfullmäktige i sammanhang med den instruktion, som för nämnden upprättas.

Vid val af ledamöter i dessa nämnder utses suppleanter, till hälften af ledamöternas antal.

Finna Stadsfullmäktige lämpligt att göromålen emellan nämnderna annorlunda fördelas än här ofvan sagdt är, eller att för ärenden af viss art särskild nämnd tillsättes, böra Fullmäktige upprätta förslag dertill och underställa detsamma Kongl. Maj:ts pröfning.

Öfverståthållaren är obetaget att dessa nämnders sammanträden öfvervara och i öfverläggningarne, men ej i besluten deltaga.»

Denna nådiga proposition har af båda Kamrarne blifvit remitterad till Lag-Utskottet, som tillika fått emottaga det i Statsrådet i ämnet förda protokoll; och får Utskottet på de skäl, som i den nådiga propositionen äro anförda, värdsamt tillstyrka,

att samma proposition måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 12 Februari 1877.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.
